

ਮੈਂ ਫੀਨਿਕਸ ਹਾਂ

ਸਾਡੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦ

ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ, ਚੱਟਾਨ ਥੱਲੇ

ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਕ ਬੋਟਮ ਵਿਖੇ ਮਿਲਾਂਗਾ" ਤੋਂ

ਇਹ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ. ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਅਜਿਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਡਿੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ ਜੋ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਮੌਤ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ - ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਇਹ ਟੋਆ ਹੈ।

ਚੱਟਾਨ ਥੱਲੇ.

ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ, ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਤਲ ਨਾਟਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਘੱਟ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲ ਇੱਕੋ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ ਹਨ, ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜਾਗਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ - ਇਹ ਬੇਅੰਤ ਲੂਪ - ਉਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜੀਣ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਤਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਤਮ ਸਟਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਿਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਢਾਹ ਕੇ ਉਸ ਠੋਸ, ਅਟੁੱਟ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਡਿੱਗ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਸ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਦਰਦਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਥਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇੱਕ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਕਵਲ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਨਿੱਜੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੂੰਘਾਈ ਜਾਂ ਗੰਦਗੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਰਚਨਾ, ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ ਹੈ; ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ 9 ਸਤੰਬਰ, 2024 ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਆਈ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 999 ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਵਿੰਗ ਵਾਟਰ ਪੀਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਹੈ: ਉਹੀ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਾਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਮੀਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਲੋ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।
ਐਲੈਕਸ ਲਕਸਮੈਨੇਵ ਦੁਆਰਾ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕ ਬਾਟਮ 'ਤੇ ਮਿਲਾਂਗਾ", ਜਲਦੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ, ਚੱਟਾਨ ਥੱਲੇ

ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਇਹ ਟੋਆ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 1:

ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ

ਲੀਡਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ

ਇਹ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਆਉ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ।

ਅਧਿਆਇ 2:

ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਲ

ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਹੈ - ਖ਼ਸ਼ਖ਼ਬਰੀ।

ਵੱਡੀ ਖ਼ਬਰ ਚੇਤਾਵਨੀ!

ਅਧਿਆਇ 3:

ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਕਹੋ: ਮੈਂ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਸੇਵਾ ਦੀ ਦੌਲਤ

ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਮਾਰਗ

ਰੋਕ ਬੋਟਮ ਤੋਂ ਸਬਕ

ਇੱਕ ਠੋਸ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ

ਕੰਮ ਹੀ ਰਾਜ ਹੈ

ਡਰ ਤੋਂ ਸਪਨੇ ਤੱਕ

ਅਧਿਆਇ 4:

ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ

ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਰਹਿਣਾ: ਭਰਪੂਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ
ਬਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਆਸਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿੱਥ
ਕੰਮ-ਜੀਵਨ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਮਿੱਥ
ਬਿਜਾਈ ਅਤੇ ਵੱਢਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਮੱਲ ਦੀ ਖੇਡ
ਦੌਲਤ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ

ਅਧਿਆਇ 5:

ਐਸੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ

ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ

ਦਿਲ ਲਗਾਓ

ਤਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 6:

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਕਾਰੋ

ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲਦਾ ਹੈ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੋ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ

ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਭੇਤ

ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਕਾਰੋ

ਮੁਖਬੰਧ

ਇਹ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਣਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟੋਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਤਲ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੜਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਦਤ ਜੋ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਡੇ ਜਾਗਦੇ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ—ਇੱਕ ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਦਹਾਕੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਅਰਥਾਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਬਿੰਦੂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮੌਕਾ ਵੀ ਹੈ: ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ।

ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੱਟਾਨ ਸਥਿਰ, ਅਟੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੈਡਰੋਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੁਭਾਉਣੇ, ਲਾਈਟਾਂ, ਤੇਜ਼ ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਾਹ 'ਤੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ। 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕੁੜੀਆਂ, ਖਿਡੌਣੇ, ਪੈਸਾ, ਚਾਲਕ ਦਲ, ਪਰਿਵਾਰ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪਲ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ

ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ, ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਕੀਤੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੜਕੇ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੁਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ: ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵੈ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੇ ਹਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੂਹਿਆ-ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ-ਦਾਗ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਰਾਕ ਥੱਲੇ ਆਇਆ। ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹੋਰ ਸਾਲ ਜੇਡਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਪਾਇਆ, ਸੰਚਾਰ, ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੰਡਾ, ਕਠੋਰ, ਚਮਕਦਾਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ਕੰਕਰੀਟ ਦਾ ਡੱਬਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਧਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ।

ਪਰ ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਤਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦੋੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲੜਕੇ ਨੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਉਹੀ ਰੱਬ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਸ ਕੰਕਰੀਟ ਸੈੱਲ ਨੂੰ ਭਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, "ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਕੰਧਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ - ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ, ਝੂਠ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਪਿਆਰ, ਬੁੱਧੀ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਅਸੀਸ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਚੰਗਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਮੌਕੇ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਅਸੀਸਾਂ-ਸਾਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਬਹੁਤਾਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬੀਜਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੋਕ ਤਲ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੜਕੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਕਿਰਪਾ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਭਰੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ - ਮਜ਼ਬੂਤ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ

ਲੀਡਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ

ਹਰ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਲਈ, ਇਹ ਉੱਚ-ਦਾਅ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਰਗ ਜੋ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਣਇੱਛਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਉਹ ਸਫਲਤਾ, ਅਰਥ, ਜਾਂ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਰਾਕ ਤਲ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਿਹਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਹੋਣ।

ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨਾ ਅਕਸਰ ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਵਾਦ ਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹੈ: ਕਈ ਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪੈਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੇਏ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਅਣਚਾਹੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਖਦਾਈ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਵਸਰ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਰ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੌਕਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ, ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਤਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਠੋਸ, ਅਟੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਵਾਂਗੇ?

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ - ਰੁਤਬਾ, ਸਤਿਕਾਰ, ਚੁਣਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ - ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੰਡੇ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੂਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੰਦ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਚੋਣ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ?

ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਕਿਉਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿੱਤ ਹਾਂ।

ਪਰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ: "ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਭਾਲੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਖੜਕਾਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਦਾ ਹੱਲ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਰਣਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੱਚਾਈ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੱਤਾ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ, ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ ਅਕਸਰ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੇਤਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ: ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਲਾਲਚ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਸੀ - ਚੱਟਾਨ ਥੱਲੇ।

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਹੈ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨੈਤਿਕ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦੀਵੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਰੱਬ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ? ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਜਵਾਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ, ਉਹ ਪਲ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੁਝ ਚੋਣਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਮੂਰਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ। ਕੁੰਜੀ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਮੂਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੱਚੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: ਨਿਮਰਤਾ, ਕੁਰਬਾਨੀ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ। ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ ਨੀਂਹ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਅਗਵਾਈ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੋ, ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਆਉ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ।

ਅਧਿਆਇ 2:

ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਲ

ਸਾਡੀ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਸਧਾਰਨ ਪਰ ਡੂੰਘਾ ਹੈ: ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ-ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ

ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਸੇਧ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਦੂਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਿਉਂਦੀ ਹਕੀਕਤ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪਿਆਰ, ਕਿਰਪਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਸਾਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ—ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਮੌਤ ਤੱਕ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਤਰੀਕਾ! ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਤਪੱਸਿਆ, ਕੋਈ ਫੀਸ, ਕੋਈ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, “ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।” ਮਸੀਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਅ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਉਹ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਰ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਸੀ—ਇੱਕ ਤਰਖਾਣ। ਆਪਣੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਉਸਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਣ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ: ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨਦਾਰ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੰਮ, ਨਿਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭੇਡਾਂ ਵਰਗੇ ਹਾਂ, ਅਕਸਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਭੀੜ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਸਾਡਾ ਚਰਵਾਹਾ ਹੈ—ਉਹ ਜੋ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਹੈ - ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ।

ਯਿਸੂ, ਨਿਮਰ ਤਰਖਾਣ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਜੀਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਮਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਜੀਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੌਜੀਆਂ ਅਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵੱਡੀ ਖ਼ਬਰ ਚੇਤਾਵਨੀ!

ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਮਸੀਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਸ਼ਬਦ, ਪਿਆਸੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ, ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜਵੰਦ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਵਲੰਟੀਅਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਦਦ ਦਾ ਹੱਥ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੌਕੇ ਬੇਅੰਤ ਹਨ।

ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਲਦਾਇਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਨਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ: ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ।

ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇਹ ਉਦਾਰਤਾ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਹੈ। ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨਾਮ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਰੀਬ ਕੌਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੀਵਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਜਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕੀ ਹੈ: ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਹਲੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਹੇਠ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ, ਅਨਾਥਾਂ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣਾ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਗਰੀਬ ਭਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮਾਮੂਲੀ ਨਾਲ ਖੁਰਚਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਨੇਕ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ, ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਭਰਪੂਰ, ਅਮੀਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਲਈ ਲੋੜ ਸੀ—ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਦੌਲਤ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਦੌਲਤ, ਅਤੇ ਹਾਂ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵੀ। ਸਾਡੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੁਬਾਰਕ ਜੀਵਨ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਢਾਹਣ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਚੋਣ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੱਥ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਨਾਥ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਵੱਢਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ, ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਵੱਢਦੇ ਹਾਂ।

ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਆਓ ਕੰਮ ਤੇ ਚੱਲੀਏ। ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਣਾ ਸਾਡਾ ਹੈ।

ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਕਹੋ: ਮੈਂ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਸੰਭਵ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਦਾਸ ਜਾਂ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਆਰਥੀ ਜੀਵਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ?

- "ਮੈਂ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"
- "ਮੈਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।"
- "ਮੈਂ ਖੁਦ ਬਿੱਲਾ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
- "ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
- "ਮੈਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਲ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

ਘਾਟ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਇਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਵੀਨਤਮ ਫ਼ੇਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਾ ਦੀ ਦੌਲਤ

ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਨੁਭਵਾਂ, ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇ ਦੌਲਤ ਅਸੀਂ ਭਾਲਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ, ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸ਼ਾਰਟਕੱਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਇੱਥੇ, ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾੜੇ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਂ।

ਕੀ ਚੋਰ ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵੀ ਨਾਂਹ ਕਹੇਗਾ। ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਚਰਵਾਹਾ ਬਖਿਆੜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਉਮੀਦ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਨਮੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਛਤਾਵਾ ਅਪਰਾਧੀ ਵਧਣ?

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਿਸਾਲ, ਇੱਥੇ ਵੀ, ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਦਿਖਾਇਆ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਜੀਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਚਰਵਾਹੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਅੰਤਮ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ।

ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਮਾਰਗ

ਅਸੀਂ ਮਹਾਨਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ, ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਾਹੀਂ। ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਮੁੱਲ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਚਿੰਤਕਾਂ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਝ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਫਲ, ਅਮੀਰ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ - ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਜਿਸਨੂੰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੇਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਫਿਲਹਾਲ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਰੋਕ ਬੋਟਮ ਤੋਂ ਸਬਕ

ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ 12 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਵਿਕਾਸ, ਅਜਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਫ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੀਵਨ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਡੂੰਘੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਨਵਾਂ ਪੱਧਰ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਵਧਣਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ—ਇੱਥੇ, ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ—ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਜੀਵਨ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ!

ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਦੇ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਠੋਸ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਝੂਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਬਣਾਵਾਂਗਾ?

ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ - ਖੁਸ਼ੀ, ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ - ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ: ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਕੋਈ ਰਣਨੀਤੀ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਛਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੇੜਾ ਸੀ।

ਭਰਮ ਨੇ ਕਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੰਗਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਮੀਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਟਾਹਣੀ, ਚੰਗੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਕੀ? ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਫਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੰਮ ਹੀ ਰਾਜ਼ ਹੈ

ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਕੰਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਮੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਕਮਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਮਸ਼ੀਨ ਨੇ ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ, ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਨ ਲਈ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਡਰ ਤੋਂ ਸੁਪਨੇ ਤੱਕ

ਇਕੱਲਾ ਡਰ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਚਟਾਨ ਦੇ ਤਲ ਦਾ ਡਰ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਇਕੱਲਤਾ ਅਤੇ ਹਾਰ ਦਾ, ਸਥਾਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਨ, ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ, ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਜੀਣਾ - ਸਾਡੀ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ - ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਇੱਕ ਚੁੰਬਕ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਖਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਾਹੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਪਨਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਫਲ ਵੱਢਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ-ਕੇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 4:

ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ

ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਦਸ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ—ਕੀ ਇਹ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ-ਫੁੱਲਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਸਾਥੀ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ? ਸ਼ਾਂਤ, ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ? ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਹਲੇ ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੋ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਤਸੁਕਤਾ, ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਓ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਰਹਿਣਾ: ਭਰਪੂਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟ

ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ। ਸਿਰਫ਼ ਭੌਤਿਕ ਦੌਲਤ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰੋ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਪੁੱਛੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ—ਉਦਾਰਤਾ, ਧੀਰਜ, ਸੰਜਮ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:7)। ਹੁਣ ਚੰਗੇ ਬੀਜ ਬੀਜੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾਤ ਦੀ ਵਾਢੀ ਕਰੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਓ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਅਸੀਸਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ - ਉਹ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

> "ਅੱਗੋਂ ਵਧਣ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।" - ਮਾਰਕ ਟਵੇਨ

ਬਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ: ਆਸਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿੱਥ

ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਸਾਰਟਕੱਟਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ

ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹੀ ਇਨਾਮਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਹਿੱਲ ਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਨ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖ ਟੇਢੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"

ਕੇਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ "ਬਚਣਾ" ਸਾਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ, ਆਲਸ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚੱਟਾਨ ਦੀਆਂ ਬੇਤਲਾਂ ਵੱਲ ਖੜਦਾ ਹੈ - ਚਾਹੇ ਉਹ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ, ਟੁੱਟੇ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਜਾਂ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਤਲ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ, ਇਹ "ਮਜ਼ੇਦਾਰ" ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਖੋਖਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸੱਚੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਊਰਜਾ। ਸੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ ਸਾਰੇ ਪਤਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਭੋਜਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਪਤ - ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖੇਰਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੰਮ-ਜੀਵਨ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਮਿੱਥ

ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਮਿੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ "ਕੰਮ-ਜੀਵਨ ਸੰਤੁਲਨ" ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਾਕੰਸ਼ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕੰਮ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸੰਤੁਲਨ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਮ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਥਿਰਤਾ, ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਸਿਰਫ ਇਕ ਖੋਖਲੀ ਹੋਂਦ ਜੋ ਭਟਕਣਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਕੰਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਦਿਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ" (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:23)। ਸਾਨੂੰ ਉਤਪਾਦਕ ਬਣਨ ਲਈ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇਹ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਕੰਮ-ਜੀਵਨ ਸੰਤੁਲਨ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਵਾਲ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਿਕਾਊ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਘੱਟ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੇਡ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬਿਜਾਈ ਅਤੇ ਵੱਢਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੂਝਵਾਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸੈਟਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਇਨਪੁਟ ਅਤੇ ਆਉਟਪੁੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਿਆਰ, ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਵੱਢਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹੋ, ਅੱਧਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਟਕੱਟ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ।

ਇਸ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ 'ਤੇ 60% ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ 100% ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਸ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।

ਸੱਚੇ ਆਗੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਕੀਤੇ ਬੋਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਨੂੰ ਨੈਵੀਗੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ: "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਕ ਹੋਵੇਗਾ" (ਮੱਤੀ 23:11)। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣਾ ਹੈ।

ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਖੇਡ

ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਭੂਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਦ ਹੈ-ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਖੁਦ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਹੈ: ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜੇਖਮ ਉਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ 25:14-30 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇ

ਇਸ ਨੂੰ ਡਰ ਜਾਂ ਆਲਸ ਕਾਰਨ ਦੱਬਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਬਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ।

ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੌਲਤ ਬਾਰੇ ਅੰਤਮ ਸੱਚ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਸਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। “ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਦੇਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:35)।

ਦੌਲਤ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ

ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ” (ਯੂਹੰਨਾ 10:10)। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਮਕਸਦ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇੱਥੇ ਨਿਯਮ ਹਨ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮ ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਓਗੇ।

ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਸੇਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹਰ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ। ਚੰਗੇ ਬੀਜ ਬੀਜੋ, ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ।

ਇਹ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੌਲਤ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਨਤ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਬਹੁਤਾਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ।

ਅਧਿਆਇ 5:

ਐਸ਼ੋਰ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ, ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਦੂਰ, ਪਰਦੇਸੀ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਲੋਕ ਜਵਾਬਾਂ ਲਈ, ਤਾਕਤ ਲਈ ਮੁੜਦੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਉਹ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਚੇ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ, ਭਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉੱਨਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?

ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਹੁਣ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਭਟਕਣਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਹਲਚਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ: "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ?" ਇਹ ਸਵੈ-ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੀ, ਕੁਝ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਕੁਝ ਬੇਹੋਸ਼। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਥੇ ਹੋ।

ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਹੈ? ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਕਲਪ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਤੇਰਾ ਮਨ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿੱਖਾ ਹੈ, ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਟੁੱਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਭਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਾਰ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੈ।

ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੋ, ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ? ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਕਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਰੀਕ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਰ ਦਾਗ, ਹਰ ਜ਼ਖਮ, ਹਰ ਹੰਝੂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਤਲ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਝੂਠ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਸਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਦਿਖਾਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਅਤੇ, ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਹੋ।

ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਈਮਾਨਦਾਰ ਬਣੀਏ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਰਟਕੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੜਕ ਦਾ ਬੈਕਅੱਪ ਖੜਾ, ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ - ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਸਥਿਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ

ਘੱਟ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਔਰਤ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ।

ਇੱਕ ਕਦਮ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ। ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਪੌੜੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੋ। ਹਰ ਛੋਟੇ ਕਦਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਲ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋਗੇ - ਇੱਕ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੁੱਪ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਬਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਵਧਦੇ-ਫੁੱਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਆਹ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋ ਜੋ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਕੁਝ ਅਟੱਲ। ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ — ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ

ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਉਹ ਜੀਵਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਸੀ - ਉਹ ਜੋ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ - ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਧੂੜ ਦੇ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਚੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਦਿਲ ਲਗਾਓ।

ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਹੈ, ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਡੀਕ ਰਹੇ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਦਿਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਏਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਦੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ? ਉਹ ਰੋਕਣਯੋਗ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 6:

ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਪਕਾਰੋ

ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਨੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੂਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਰੋਕ ਤਲ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਚੌਰਾਹੇ, ਇੱਕ ਮੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਭਰਮਾਂ, ਭਟਕਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੋਲੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕੱਚੀ ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਪਲ, ਜਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੱਚਾਂਗਾ ਨਹੀਂ: ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਾਹਰੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਡੂੰਘੇ ਹੇਠਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਦਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੀਵਨ ਪਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਖਾਲੀਪਣ, ਭਟਕਣਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੱਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ, ਉਦੇਸ਼, ਦਿਸ਼ਾ, ਅਤੇ, ਹਾਂ, ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਚੰਗਾ ਚਰਵਾਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਆਚੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ 99 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਯਿਸੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਸ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲਦਾ ਹੈ

ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿਸ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪੁੱਟਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਫਲਿਪ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ — ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਨੇਰਾ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਹੈ; ਪੁਰਾਣੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਆਈ ਹੈ।" ਇਹ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ, ਹੁਣੇ।

ਪਰ ਇੱਥੇ ਕੈਚ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਕੋਚ ਨਾ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦਿਓ। ਉਸ ਕਾਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੋ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ

ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, "ਆਪਣੇ ਬੂਟਸਟਰੈਪ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੋ।" ਅਤੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ ਰਸਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਹ ਹੱਥ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਇੱਥੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਗੜਬੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ। ਕੇਵਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੇਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਦਲਦੇ ਹੋ।

ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਭੇਤ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਭੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸੁਪਨੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਬਣੋਗੇ, ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਭਾਲੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਕੇ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨਾਮ—ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਨੰਦ, ਸਫਲਤਾ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ।

ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਸੰਸਾਰ ਭਟਕਣਾਵਾਂ, ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਮਾਰਗਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਸੜਕਾਂ ਕਿੱਥੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ। ਦੌਲਤ, ਰੁਤਬੇ, ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਉੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਨਾਦਿ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਕਸਰ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ, ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਬਣੋ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਭੌਤਿਕ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਵਿੱਚ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੋ

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ, ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਯੋਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।” ਹਰ ਕੋਈ—ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ।

ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰੋ। ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗੋ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿਉਣ ਲਈ ਸੀ — ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅਰਥ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਤਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਸੁੰਦਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖੋਗੇ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੜਕਾਓ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਲੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਜਾਵੇਗਾ।

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਲੇਲੈਂਡ ਡਾਲਗਾਰਡਨੇ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੇਵਿਚ ਲਿਊਹਮਾਨੋਵ, ਰੂਸ ਦੇ ਕਜ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੁਟੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ—ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹਾਂ; ਹਿੰਸਾ, ਸੈਕਸ, ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੂਸੀ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਗੈਂਗਸਟਰ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੂਸੀ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਹਿੰਸਾ, ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

ਖ਼ੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ, ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ, ਇੱਕ ਘਰ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧੱਕਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ 10 ਸਾਲ, 6 ਸਾਲ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਨੇਕਨਾਮੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਘੇਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

2006 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਾੜੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ 14 ਸਾਲ ਦੇ ਹਾਰਮੋਨਸ ਹਿੱਟ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਂਦਾ।

ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਨਾਬਾਲਗ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ SO ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀ ਕੀਤੀ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਪੇਟ, ਅਤੇ ਸੋਫਾ ਸਰਫ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੀ ਹਿੱਟ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਮੈਂ ਅਧਰਮੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਪਾਪ, ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2009 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਇਟਾਲੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਸਬੁਆਏ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਕੋਫੀ ਲਈ ਮਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਅਪਡੇਟ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਸਭ ਕੁਝ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਰੂਮਮੇਟ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਸੀ ਅਤੇ “ਕੁਝ ਗੋਰੀ ਕੁੱਤੀ ਨਾਲ ਬੰਦ”, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ‘ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਤੇੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੋਫੇ ਸਰਫਿੰਗ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਘਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੋਟਲ ਦਾ ਕਮਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ।

ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕਈ ਮਾਨਸਿਕ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ (ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ)। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੋੜਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਖਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਵਾੜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ (ਕੁਝ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਕੈਫੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਚਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉੱਥੇ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਠੰਢ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਿੱਘ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਰੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਸੈੱਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਲੈਕਸ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਉਸ ਬੰਦੂ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਔਖਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਮੇਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਧਿਆ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਖਿੜਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਐਸੇਸੀਏਟ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ, ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ, ਬੇਸਿਕ ਬੁੱਕਕੀਪਿੰਗ ਸਿੱਖੀ, ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ GED ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ (ਸਿਖਰਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ), ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, "ਜੀਸਸ ਇਨ ਦ ਕੈਨ" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੀ ਸੰਭਾਵੀ ਐਲਬਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਐਲਬਮ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਹੈ...

13 ਜੁਲਾਈ 2015 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ "ਮਾਮੂਲੀ" ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤੀਤ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਬਦਬੂ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਠਾਂਗਾ, ਬਲਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।

(ਇਹ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ 2015 ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜੇਲ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ, ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ)

ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਨਾਮ "ਐਲੈਕਸ ਲਕਸਮਨੇਵ" ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ALX ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਯੋਗ" ਅਤੇ ਲਕਸਮਨੇਵ ਮੇਰੇ ਰੂਸੀ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਉਚਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਸ਼ਰਾਬ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਲੁਟੇਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਆਖਰੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ, ਸਗੋਂ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ, ਅਲੈਕਸ ਲਕਸਮਨੇਵ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲ ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ 5 ਸਟਾਰ ਰੇਟਿੰਗ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਫੀਨਿਕਸ ਬਣੇ.

ਕਹੋ, ਮੈਂ ਫੀਨਿਕਸ ਹਾਂ।
ਚਲੋ ਚੱਲੀਏ।